देशभङ्गाद् विदूरं च गत्वा देशं तदन्विता
मासमात्रं स्थिता अभूवं कृच्छ्रकर्मोपजीविनी । 115
श्रुत्वा च अनाथशरणं लोकाद् वत्सेश्वरं ततः
सब्राह्मणीका शीलैकपाथेया च अहम् इह आगता । 116
आगत्य एव प्रसूता अस्मि युगपत्तनयाव् उभौ
स्थितासु च आसु तिसृषु ब्राह्मणीषु सखीष्व् अपि । 117
शोको विदेशो दारिद्र्यं द्विगुणः प्रसवो ऽप्य् अयं,
अहो अपावृतं द्वारम् आपदां मम वेधसा । 118
तद् एतयोर् गतिर् न अस्ति बालयोर् वर्धनाय मे,
इत्य् आलोच्य परित्यज्य लज्जां योषिद्विभूषणं । 119
मया प्रविश्य वत्सेशो राज्ञा सदसि याचितः,
कः शक्तः सोढुम् आपन्नबालापत्यार्तिदर्शनं । 120
तदादेशेन च प्राप्तं मया त्वच्चरणान्तिकं,
विपदश् च निवृत्ता मे द्वारात् प्रतिकृता इव । 121
इत्य् एष मम वृत्तान्तो, नाम्ना पिङ्गलिका अप्य् अहं,
आबाल्याग्निक्रियाधूमैर् यन् मे पिङ्गलिते दृशौ । 122
स तु शान्तिकरो देवि देवरो मे विदेशगः
कुत्र तिष्ठति देशे ऽसाव् इति न अद्य अपि बुध्यते । 123
एवम् उक्तस्ववृत्तान्तां कुलीना इत्य् अवधार्य तां
प्रीत्या एनां ब्राह्मणीं देवी सा वितर्क्य एवम् अब्रवीत् । 124

Digitized by Google